

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-152/04
Бања Лука, 24.1.2006. године**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Стаке Гојковић, као председника вијећа, Петра Бајића, Биљане Томић, Драгослава Лукића и Дарка Осмића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца М. Т. из Д., против тужене Р. С. – МУП РС, Ц. Ј. Б. Д., ради утврђења станарског права на стану, одлучујући о ревизији тужене против пресуде Окружног суда у Д., Гж-260/03 од 11.09.2003. године, на сједници одржаној 24.1.2006. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се уважава, другостепена пресуда Окружног суда у Д., Гж-260/03 од 11.9.2003. године преиначава и суди:

Жалба тужиоца се одбија и првостепена пресуда Основног суда у Д., П-769/02 од 11.03.2003. године потврђује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Д., П-769/02 од 11.03.2003. године одбијен је тужбени захтјев тужиоца за утврђење да је стекао станарско право на стану – гарсоњери која се налази у Д., приземље, површине 14 м².

Другостепеном пресудом Окружног суда у Д., Гж-260/03 од 11.09.2003. године жалба тужиоца је уважена, првостепена пресуда преиначена тако што је утврђено да је тужилац стекао станарско право на гарсоњери која се налази у Д., други спрат, површине 12м², што је тужена дужна признати и дозволити да се изврши откуп наведене гарсоњере.

Тужена ревизијом побија другостепену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се потврдити првостепена пресуда.

Тужилац у одговору на ревизију тужене оспорио је наводе ревизије и предложио да се иста одбије.

Ревизија је основана.

Тужилац захтјевом тражи да се утврди да је стекао станарско право на стану – гарсоњери која се налази у Д., у приземљу, површине 14 м².

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио: да је тужена носилац права располагања на предметном стану – гарсоњери; да је тужиоцу као раднику органа тужене предметни стан додјељен на привремено кориштење на рок од 3 године по рјешењу 05-372/48/87 од 22.6.1987. године на основу кога је закључио уговор о његовом кориштењу I-II-18-2509/87 од

23.6.1987. године; да је исти орган тужене прије додјеле на кориштење предметне гарсоњере тужиоцу, исту додјелио на привремено кориштење њеним радницима, Л. Ј. по рјешењу 05-372-8/83 од 23.3.1983. године, који је закључио уговор о његовом кориштењу број I-03-1365/83 од 11.4.1983. године, Д. М. по рјешењу 05-372-56784 од 8.10.1984. године и М. И. по рјешењу 05-372-28/86 од 31.7.1986. године; да је МУП РС – Ц. Ј. Б. Д. рјешењем 13-7/01 -1-372-21/93 од 15.11.1993. године тужиоцу додјелио на привремено кориштење двособан стан у Ул., чији је ранији носилац станарског права била Ш. Ф.; да је тужилац тај стан након што је Министарство за избјеглице и расељена лица Одсјек у Д. по захтјеву Ш. Ф., овај стан вратио, добровољно напустивши кориштење тог стана 10.7.2001. године; да се орган тужене у наведеним рјешењима о додјели предметне гарсоњере тужиоцу, као и рјешења о њеној додјели ранијим корисницима, позивао на одредбу чл. 5. Правилника о кориштењу службених гарсоњера број 01-372-12/83 од 28.02.1983. године којима је била додјељена на привремено кориштење на рок кориштења од 3 године и да тужена током поступка није доставила наведени Правилник о кориштењу службених гарсоњера, правдајући то немогућношћу достављања због његовог губитка као и других службених документа услијед ратних дејстава на подручју града Д. током 1992. до 1995. године.

Код оваквог стања ствари првостепени суд налази да је орган тужене предметну гарсоњеру додјелио на кориштење како тужиоцу тако и ранијим њеним корисницима на основу Правилника о кориштењу службених гарсоњера који је донесен од Савјета органа тужене, у којим се случајевима између органа тужене као даваоца на кориштење гарсоњере и тужиоца, као и њених ранијих корисника, није успоставио стамбени већ грађанско-правни однос, па стога да се на таквом стану у смислу одредбе чл. 4. ЗСО не може стећи станарско право и судио тако што је одбио тужбени захтјев.

Другостепени суд одлучујући о жалби тужиоца против првостепене пресуде усваја чињенична утврђена првостепеног суда али не и правни закључак о неоснованости тужбеног захтјева, јер да тужена током трајања поступка пред првостепеним судом није доставила Општи акт или други акт да предметна гарсоњера има статус службеног стана како то прописују одредбе чл. 4. Закона о стамбеним односима и судио тако што је жалбу уважио, првостепену пресуду преиначио и удовољио тужбеном захтјеву тужиоца.

Врховни суд Републике Српске је уважио ревизију тужене, преиначио другостепену пресуду и потврдио првостепену пресуду.

По оцјени Врховног суда, становиште другостепеног суда не може се прихватити с обзиром на утврђено чињенично стање.

Такво становиште имало би за посљедицу да станоци намјењени за службене потребе губе своју намјену, чиме се одступа од успостављања таквог режима кориштења ових станова који најбоље одговарају намјенској функцији.

Тужиоцу у овом случају је предметна гарсоњера додјељена у вези с вршењем његове функције (дужности) у органу тужене, што је првостепени суд утврдио, како из садржине рјешења о додјели на кориштење предметне гарсоњере тужиоцу тако и њеној ранијој додјели на привремено кориштење радницима органа тужене по наведеним рјешењима.

Дакле, на овај начин тужена је доказала постојање Општег акта о службеним становима органа тужене, кога као и друге службене акте није било у могућности сачувати услијед ратних сукоба у времену од 1992. до 1995. године на подручју града Д., која догађања су оправдала разлог његовог недостављања у поступку пред првостепеним судом.

Стога у смислу одредбе чл. 4. Закона о стамбеним односима – пречишћени текст ("Службени лист СРБиХ", 14/84, 12/87 и 36/89, те "Службени гласник Републике Српске", бр. 19/93, 12/99 и 31/99), тужилац на предметној гарсоњери као службеном стану која му је додјељена на

привремено коришћење у вези вршења његове дужности у органу тужене, није могао стећи станарско право.

Из наведених разлога ревизију тужене ваљало је уважити и примјеном одредби чл. 250. ст. 1. у вези с одредбама чл. 456. ст. 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 58/03 до 74/05), одлучити као у изреци.

Предсједник вијећа
Стака Гојковић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић